

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200958
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814200958.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, p r o t i žalovanej: T. L., P. XX.XX.XXXX, Y. G. XXXX/X, XXX XX J. P. X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijska 13, Košice, IČO: 42 247 268 zast. JUDr: Ladislav Mikluš, advokát, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, IČO: 35 569 298 o zaplatenie 321,68 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 65,88 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 321,68 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 06.09.2012 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.12.2009 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 564,30 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 31,80 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Na základe žiadosti žalovanej sa dohodli na odklade splátok č. 23,24,25 pôžičky a tieto sa žalovaná zaviazala splatiť ako splátky č. 37,38,39. V ďalšom uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 16, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 783,12 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky č. 28 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru a žalovaná mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 361,68 eur dňa 06.09.2012. Túto sumu neuhradila ani čiastočne, preto si v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.09.2014 žalobca zobrať podaný návrh v časti istiny vo výške 40 eur späť a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Uznesením č.k. 13C/173/2014-64 zo dňa 20.05.2015 konanie o povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 40 eur zastavil.

Žalovaná uviedla, že má vedomosť o tom dlhu voči žalobcovi, pričom žalobca si už uplatnil u jej zamestnávateľa aj nárok zrážkami zo mzdy.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 14.05.2014 oznámil že vstupuje do konania na strane žalovanej. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 30.05.2014 uviedol, že žalobca si od žalovanej uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej sumy 321,68 eur z titulu spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.12.2009, ktorou bola žalovanej podľa karty klienta vyplatená peňažná suma 473,81 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 31,80 eur, čo činí úroky s ročnou úrokovou sadzbou 80,53%. Tieto úroky sú neprimerane vysoké. V rozhodnom období 12/2009 bola podľa štatistiky Národnej banky Slovenska priemerná výška úrokov spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami pre daný typ úveru (1-5 rokov) len 15,47 ročne. Teda uvedené úroky v rozhodnom období poskytované žalobcom prevyšujú o viac ako 520% úroky poskytované bankami spotrebiteľom. Takéto neprimerane vysoké úroky považujeme za dojednané v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na uvedené, je s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Následne citoval ust. § 53 ods. 6 OZ. Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ust. § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (rozhodnutie Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). V ďalšom poukázal na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004, judikatúru súdneho dvora v rozsudku zo 14.06.2012 vo veci C-618/10 a na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/151/2013 z 25.09.2013. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 26/2011 ide o neplatnosť úrokov v celom rozsahu a nie je možné ich modifikovať. Žalobca poskytol peňažné prostriedky žalovanej na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy, preto má nárok len na vrátenie požičanej istiny (bez úrokov a poplatkov). Žalovaná však podľa karty klienta vrátila žalobcovi sumu 823,12 eur oproti požičanej sume 473,81 eur. Keďže žalovaná žalobcovi je povinná vrátiť len to čo si požičala, je treba žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že RPMN v úverovej zmluve je vypočítaná v neprospech spotrebiteľa v nižšej výške, skutočná RPMN je vo výške 97,66%. Nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa má rovnaký dôsledok ako neuvedenie RPMN, teda spotrebiteľ nie je oboznámený pri uzatváraní zmluvy so všetkými nákladmi úveru, nie je schopný porovnať ponuky jednotlivých úverov a posúdiť rozsahu svojho záväzku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to oznámením o zosplatnení, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., oznámením veriteľa o schválení úveru, doručenkou, kartou klienta, vyjadrením žalobcu, vyjadrením vedľajšieho účastníka, výpoveďou žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že túto úverovú zmluvu so žalobcom uzatvorila. Pôvodne žiadala vyššiu sumu finančných prostriedkov, ale môže byť, že jej bola poskytnutá taká ako je uvedená, teda cca 564 eur. Čo sa týka splácania, tak spočiatku splácala a aj potom keď nemala dostatok finančných prostriedkov, snažila sa vždycky uhradiť aspoň časť splátky. No potom jej bolo oznámené, že vec bude postúpená na súd, takže už neplatila. V ďalšom uviedla, že toho času by mali byť vykonávané zrážky zo mzdy, o čom ju upovedomil zamestnávateľ.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 22.09.2014 uviedol, že zmluva zo dňa 30.12.2009 bola uzatvorená tak, že najskôr žalovaná dňa 10.12.2009 vyplnila bod 5.zmluvy a neskôr dňa 30.12.2009 žalobca schválil revolvingový úver tak, že doplnil do bodu 6 zmluvy. v ďalšom poukázal na ust. §44 ods. 1 a 2 OZ. Nakoľko číselné hodnoty uvedené žalobcom pri RPMN úveru (69,32%) sa líšia od údajov, ktoré uviedla žalovaná v návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy (65,89%), je v zmluve ust. 44 ods. 2 OZ prejav vôle žalobcu zo dňa 30.12.2009 odmietnutím návrhu žalovanej a novým návrhom na uzatvorenie zmluvy. Žalovaná však zmenu návrhu žalobcu zo dňa 30.12.2009 preukázateľne písomne neakceptovala, preto dohoda o výške RPMN úveru platne nevznikla. Vzhľadom na uvedené poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkov.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 4.11.2014 žalobca poukázal na vstup vedľajšieho účastníka do konania s tým, že samotný zákon o ochrane spotrebiteľa predpokladá, že činnosti na ochranu majú byť náplňou činnosti týchto združení a nestačí len formálne deklarovanie zápisom v registri združení, preto potom vstupovanie do konaní, kedy nebolo preukázané, že združenie je odborne a personálne spôsobilé na vykonávanie svojej činnosti a že ju skutočne aj realizuje, považuje za obchádzanie zákona.

Čo sa týka posúdenia otázky výšky odplaty za požičanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o revolvingovom úvere a jej súladu s právnym poriadkom sú relevantné ustanovenia právnych predpisov a to § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a § 3 ods. 11 uvedeného zákona, ust. § 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Maximálnu výšku odplát stanovilo vždy Ministerstvo financií SR. Pre obdobie, kedy došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi tohto súdneho konania, mohla pre úvery do výšky 1659,69 eur a so splatnosťou od 1 do 5 rokov odplata byť v sadzbe 77,76%. Vychádzajúc z takto stanovenej maximálnej výšky odplaty a z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich maximálnu prípustnú výšku odplaty za spotrebiteľský úver je po porovnaní s odplatou za úver podľa zmluvy o revolvingovom úvere nesporné, pretože odplata je v súlade so zákonom.

Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 30.12.2009 k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a oznámenia o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30.12.2009. Podľa zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 564,30 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach po 31,80 eur a to v 36 mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba revolvingu bola dohodnutá vo výške 68,94%.

V zmysle bodu 7. zmluvy sa v ďalšom odkazovalo na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, účastníci zmluvy prehlásili, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať.

Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom tejto dohody je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 161,69 eur a b) za poskytnuté služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 97,99 eur.

Podľa bodu 13. zmluvy riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavreli veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená z slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy.

Podľa bodu 1.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (ďalej len „Zmluvné dojednania“) tieto vymedzujú vzťahy medzi spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. ako Veriteľom na strane jednej a Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 na strane druhej, ktoré vznikli v súvislosti s uzatvorením tejto Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Zmluva o RÚ“).

Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. (bod 2.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 2.2 Zmluvných dojednaní Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi.

Veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o RÚ (bod 2.3 Zmluvných dojednaní).

V zmysle bodu 3.1 Zmluvných dojednaní celková výška úveru bude Dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2., ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. Celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára.

Revolving je automatické navýšenie schváleného úveru o sumu schválenej výšky revolvingu uvedenú v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenú dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto zmluvy o revolvingovom úvere (bod 4.1 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 5.1 Zmluvných dojednaní za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ a je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámeného dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

Podľa bodu 5.3 Zmluvná odmena za poskytnutie úveru (revolvingu) predstavuje úročenie úveru (revolvingu) pričom ročný úrok schváleného úveru (revolvingu) v percentuálnom vyjadrení (ročná úroková sadzba) je uvedený v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere. Ročná úroková sadzba bude dlžníkovi oznámená v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

Ako vyplýva z bodu 8.2 Zmluvných dojednaní Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú poskytnutý úver podľa tejto Zmluvy o RÚ v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet Veriteľa. Splátka úveru s úrokom alebo iný peňažný záväzok Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 sa pre účely tejto Zmluvy o RÚ považuje za riadne splatený dňom pripísania príslušnej čiastky v plnej výške so správnym variabilným symbolom na bankový účet Veriteľa.

V prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 3 mesiace po termíne splatnosti alebo v prípade omeškania dlžníka s úhradou iného peňažného záväzku, podľa tejto Zmluvy o RÚ, ktoré dlžník neplní v splátkach o 35 a viac dní po termíne splatnosti a) všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa tejto Zmluvy o RÚ mali stať splatnými v budúcnosti sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak a/alebo b) je veriteľ oprávnený odstúpiť od tejto Zmluvy o RÚ a/alebo c) je veriteľ oprávnený okamžite vypovedať túto Zmluvu o RÚ, pričom zmluvný vzťah končí dňom doručenia výpovede dlžníkovi (bod 13. 1 Zmluvných dojednaní).

V zmysle bodu 14.3 Zmluvných dojednaní zmluvná pokuta podľa čl. 14, ods. 14. 1 a 14.2 tejto zmluvy o RÚ je splatná do 10 dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty.

V prípade, že dlžník neuhradí všetky svoje peňažné záväzky podľa tejto zmluvy o RÚ v lehote do 30 dní odo dňa, kedy sa podľa článku 13 ods. 13.1 písm. a) tejto zmluvy o RÚ stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1 a 14.2 zmluvní pokutu vo výške 0,20% zo sumy nesplatených splátok za každý deň omeškania (bod 14.4 Zmluvných dojednaní).

Podľa bodu 19.9 Zmluvných dojednaní táto zmluva o RÚ sa uzatvára podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka. Právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalších všeobecne záväzných predpisov.

Z predloženej karty klienta súd zistil, že žalovanej bolo celkom vrátane revolvingov vyplatených 564,30 eur a splatená bola suma 823,12 eur.

Listom zo dňa 29.07.2012 označeným ako oznámenie o zosplatnení žalobca žalovanej oznámil, že suma omeškaných splátok je spolu 95,40 eur. Aktuálne omeškanie na najstaršej splátke je 74 dní. V prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a

uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 10, ods. 11 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. Ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením odseku 10 v tom, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku ustanovenú nariadením vlády vydaným podľa odseku 10, je neplatná v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

V zmysle § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 23.10.2009 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať úver neplnila, žalobca listom zo dňa 29.07.2012 zosplatnil celý úver a vyzval žalovanú na zaplatenie predmetnej sumy.

V zmysle úverovej zmluvy ako aj predloženej karty klienta žalobca vyplatil žalovanej celkovo sumu 564,30 eur. Je nepochybné, že žalovaná úver čerpala, no taktiež tento aj uhrádzala. Ako vyplýva z karty klienta, žalovaná zaplatila titulom poskytnutého úveru celkom 823,12 eur a nie 783,12 eur ako uviedol žalobca v žalobnom návrhu.

Súd sa v ďalšom zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z revolvingu, ktorá, ako je uvedené v bode 6. zmluvy 68,94 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v decembri 2009 činil úrok 12,60 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako päťnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 5 násobne (teda podstatne) prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúročný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Žalobca skutočne poskytol žalovanej úver spolu v sume 564,30 eur a žalovaná splatila žalobcovi sumu 823,12 eur, teda je zrejmé, že žalovaná uhradila celú žalobcom poskytnutú istinu a pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru súdu nezostávalo iné ako žalobu zamietnuť.

Čo sa týka skutočnosti namietaných vedľajším účastníkom na strane žalovanej ohľadom neplatného uzavretia zmluvy v časti RPMN tu súd uvádza, že údaj o RPMN je takým, ktorý možno určiť až pri jeho schválení a ako veličina závislá od všetkých ostatných dojednaní v úverovej zmluve nemôže byť nevyhnutným predpokladom návrhu na jej uzavretie, preto aj prípadné uvedenie jej výšky v návrhu na uzavretie úverovej zmluvy a v samotnej zmluve v rôznych výškach teda nie je odmietnutím návrhu a nepovažuje za nový návrh, tak ako to predpokladá ustanovenie § 44 Občianskeho zákonníka. Súd už len stručne poznamenáva, že je pre neho takmer nepredstaviteľné, aby bežný spotrebiteľ - dlžník pre predložení návrhu na uzavretie úverovej zmluvy mal mať vedomosť o výške tejto veličiny, keďže v danom prípade je jej určenie povinnosťou vyplývajúcou z príslušných právnych predpisov pre veriteľa a až následne po jej uvedení a pri dojednaní ostaných náležitostí zmluvy môže predmetná veličina plniť svoju úlohu a teda slúžiť klientovi a ako taká mu podať presný obraz o celkovej cene úveru pri jeho rozhodovaní.

Ročná percentuálna miera nákladov RPMN je pre spotrebiteľov najdôležitejším indikátorom ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, pretože zohľadňuje nielen úrok ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Pojem RPMN ako aj spôsob jeho výpočtu stanovoval v danej veci zákon o spotrebiteľských úveroch, kým pojem odplata používalo nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z., ktoré ho však bližšie nedefinovalo, len určovalo maximálnu výšku, ktorú odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nemala presiahnuť. Odplata vyjadruje cenu úveru, ktorú pokrývajú nielen úroky, ale aj rôzne poplatky, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. K samotnej výške odplaty, ktorá ako je uvedené vyššie zahŕňa aj dojednané úroky, súd odkazuje na vyššie uvedené rozhodnutie krajského súdu a preto sa v ďalšom výškou odplaty vzhľadom na absolútnu neplatnosť dojednania ohľadom výšky úrokov z úveru nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol a aj v časti späťvzatia žaloby súd nepovažoval žalobu za dôvodnú, nakoľko ako uviedol, žalovaná

uhradila žalobcovi viac ako mu vznikol nárok, ktorý ustálil súd. Keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) bola suma 321,68 eur.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodit' len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Súd vyhodnotil aj účelnosť vynaložených trov konania tak ako to predpokladá vyššie citované ust. § 141 OSP z pohľadu účelnosti a to či tým ktorým úkonom došlo k účinnej pomoci vedľajšieho účastníka k úspechu v spore, kde súd poukazuje na skutočnosť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka potom čo sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami, doručil súdu vyjadrenie, v ktorom sa podrobne aj s odkazom na príslušné ustanovenia právnych predpisov ako aj judikatúru súdov vyjadril k žalobcom uplatnenému nároku, preto má súd za to, že trovy právneho zastúpenia na dvoch úkonoch právnej služby tak ako si ich uplatnil a vyčíslil právny zástupca sú účelne vynaloženými trovami a ich vykonaním bola zo strany vedľajšieho účastníka poskytnutá žalovanej účinná pomoc v konaní.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 24,90 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl., teda odmena spolu 49,80 eur, režijný paušál, a to za 2 úkony v roku 2014 po 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,08 eur. Teda spolu trovy právneho zastúpenia (odmena + režijný paušál) predstavujú sumu 65,88 eur. Súd

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.